

Fængselsfunktionæren

5

Dansk Fængselsforbund

Maj 2005

3 Leder

◀ 4 Overbelæg steget igen

6 Nye fængselspladser efterlader store huller i bemanningen

7 Skattesagerne om udbetaling af skattefri rejse- og befordringsgodtgørelse

◀ 8 Intet nyt under solen

12 Knivoverfald på Statsfængslet Midtjylland

14 Profil af en afdelingsformand Jannie Hallø

◀ 15 Profil af en afdelingsformand Uffe Sandgaard

16 Debat

16 Nye kræfter i Hovedbestyrelsen

17 Navnenyt

19 Sport

20 Ny hjemmeside

Forsidebillede:

Vestre Fængsels besøgslokaler anvendes ofte til overbelæg om natten.

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Vestre Kirkegårds Allé 3,
2450 København SV
Tlf. 3325 9801 - Fax 3325 9601
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@danskfaengselsforbund.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:

Artikler modtages på diskette, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Ikke flere undskyldninger, tak!

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Dansk Fængselsforbund

I den nyligt indgåede overenskomst fik Direktoratet for Kriminalforsorgen et klart signal fra finansminister, Thor Pedersen (V).

Vi havde krævet en nedsættelse af den pligtige afgangsalder fra 63 år til 60 år. Og det krav blev fremført af vores forhandlere i Statsansattes Kartel – StK. De forklarede det, som det er; at langt de fleste fængselsfunktionærer er slidt ned som 60-årige. Derfor behovet for den tidlige pensionsalder.

Svaret fra finansministeren var klart og ikke til at misforstå: Aldrig i livet! Nedslidningen af fængselsfunktionærer skal, lød det, ikke klares i pensionssystemet, men ved at Direktoratet for Kriminalforsorgen sørger for, at deres ansatte ikke bliver slidt ned i utide.

Vores krav til finansministeren var rimeligt og en naturlig følge af, at vi kender den virkelighed, vores kolleger har levet med i årtier. Men uanset hvor

rimeligt vores krav var, så havde finansministeren en pointe, der ikke er til at komme uden om: Det er uacceptabelt, at nogen gruppe i det danske samfund lever under arbejdsvilkår, der tvinger dem unødigt tidligt fra arbejde og over i et pensionistliv.

Derfor er det også så meget desto mere nødvendigt, at ledelsen i Kriminalforsorgen og på de enkelte tjenestesteder tager arbejdsmiljøproblemerne alvorligt. Det drejer sig om liv og død, om menneskers førlighed og mentale sundhed.

Og det går faktisk ikke så godt med for alvor at få gjort noget ved arbejdsmiljøet. Det viser et væld af rapporter fra bl.a. Arbejdstilsynet, der i 2003 var på en omfattende rundrejse blandt fængsler og arresthuse landet over for at tage temperaturen på det psykiske arbejdsmiljø.

Rapporterne viser, at visse problemer går igen, nærmest uanset hvor i Kriminalforsorgen man kigger hen: Det alt for høje belæg stresser, alene-arbejdet slider, og de voksende administrative byrder tynger. Institutionerne mangler typisk en voldspolitik og beredskabsplan, til når det er gået galt, og det er et

problem, at der ikke er bedre uddannelse i medicinudlevering. Desuden viser undersøgelse, at personalet mangler uddannelse i at håndtere de særligt krævede indsatte, herunder psykisk syge, narkomaner, negativt stærke fanger og indsatte med udenlandsk baggrund. Og mange oplever, at ledelsen glimrer ved sit fravær, når opbakning er nødvendig.

Listen er lang. Og den er også for lang. Direktoratet for Kriminalforsorgen har givet et svar til Arbejdstilsynet – en 30 siders lang forsvarstale, der punkt for punkt søger at forklare, hvad man har gjort, hvad man for længst har iværksat, hvad man har indskærpet og hvad man er i gang med at udvikle og så videre.

Direktoratets problem i den sammenhæng er enkelt: Når man har brug for over 30 sider at forsvare og forklare sig på, så lugter det ilde. Og for os ligger spørgsmålet lige for: "Når nu I øjensynligt har gjort så meget, og har forklaringer på det meste, hvorfor støder Arbejdstilsynet så ind i problemer overalt?"

Vi er over det punkt, hvor vores kolleger kan spises af med undskyldninger. Nu må vi bede om, at problemerne rent faktisk bliver løst. ■

Overbelæg steget igen

Overbelægget i kriminalforsorgens institutioner fortsætter også i 2005. I årets første fire måneder er det gennemsnitlige belæg på 98,5 procent. Et overbelæg, der skaber en markant overbelastning blandt ansatte og indsatte i landets fængsler og arresthuse.

Overbelæg er lig med overbelastning. Det er udmeldingen fra fængselsfunktionærerne i landets fængsler og arresthuse, der i 2003 og 2004 satte negative rekorder med gennemsnitlige belægningsprocenter omkring 96 procent. Desværre er der meget som tyder på, at den belastende udvikling fortsætter i 2005, og at den sidste negative rekord ikke er blevet sat. For de foreløbige måneder lyder den gennemsnitlige belægning nemlig på 98,5 procent.

I Århus arrest kender man alt til problemerne med overbelæg. "Med en gennemsnitlig belægningsprocent i 2004 på 100,4 procent er vores dagligdag i høj grad præget af et markant overbelæg. I går havde vi en belægningsprocent på 112 procent. Så er der altså ikke meget overskud tilbage – hverken fysisk eller mentalt hos personalet," siger fængselsfunktionær Winnie Holm. Ifølge hende skal de ansatte løbe meget hurtigere, når belægget er så højt som det er. Et arbejdspress som skaber frustration blandt ansatte såvel som indsatte.

"Alle vores kræfter bliver stort set brugt på administrativt arbejde, og på at skabe plads til de indsatte – det er meget frustrerende for os, for vi har stort set ingen tid til at tale med fangerne. De

Hvis blot én enkelt indsat mere var mødt op til afsoning på Statsfængslet på Kragsskovshede, var frisørens lokale blevet inddraget til formålet.

trange kår er samtidig med til at skabe spænding i arresten. Når de indsatte ikke kan få besøg i en uge, fordi besøgsafsnittene er inddraget til celler, kan man sådan set ikke fortænke de indsatte i, at de bliver meget irriterede. Men hvad kan vi gøre," lyder det spørgende fra Winnie Holm.

Den samme problematik gør sig gældende i Københavns Fængsler. "Sidste år måtte vi inddrage besøgsafdelingen 50 gange. Det er mildest talt ikke noget, som er populært blandt de indsatte og det er alt sammen med til at skabe rigtig dårlig stemning i fængslerne," siger Ina Rasmussen, formand for fængselsfunktionærerne i Københavns Fængsler. Her er man særlig hårdt ramt af overbelægning på afdelingerne. Faktisk svarer belægningsprocenterne i de københavns-

ske fængsler til, at man har to fulde afdelinger uden personale.

Strejke og hærværk

Anspændt stemning blandt de indsatte kender man alt til i det åbne fængsel i Kragsskovshede. Med en gennemsnitlig belægningsprocent på ca. 102 procent sidste år, indskrives dette fængsel sig i klubben af fængsler med stort overbelæg. Et overbelæg, der ifølge fængselsfunktionærernes formand i Kragsskovshede, Lars Præstholm, har skabt en meget stresset hverdag for de ansatte, og flere gange har resulteret i slagsmål blandt de indsatte på gangene:

"Vi har jo fået meget mere at se til, for der er ganske enkelt flere man skal holde øje med. Arbejdspresset er hårdt,

Besøgslokalerne på Vestre Fængsel må ofte tages i brug når der indsættes anholdte om natten.

og stemningen er ofte anspændt, fordi belægget er langt over det rimelige. Opholdsstuerne har flere gange været inddraget for at skabe den nødvendige plads, og flere enkeltstuer er blevet lavet om til dobbeltstuer. På et tidspunkt var situationen den, at hvis vi blot havde fået én indsat mere, så skulle vi have inddraget frisørens lokale, for at få plads til ham. Det er simpel logik, at de indsatte bliver meget utilfredse og opbygger en stor frustration, når forholdene er så trange."

Før påsken i år resulterede utilfredsheden blandt de indsatte i, at de gik i strejke. Der havde de ifølge Lars Præstholt fået nok, og ville ikke længere finde sig i de oplidende forhold.

"Men desværre kommer utilfredsheden blandt de indsatte også til udtryk på andre måder end igennem strejker. Vi har set en uheldig udvikling heroppe, hvor personalets biler er blevet udsat for hærværk, og blandt andet har fået skåret dækkene op. Der er ingen tvivl om, at hærværket mod vores biler er et klart udtryk for frustration over de trange kår, som de indsatte lever under heroppe," siger Lars Præstholt.

Ifølge Lars Præstholt er ledelsen i Kragsskovhede meget opmærksom på problematikken. "Vi har et kanon samarbejde med ledelsen heroppe. De gør hvad de kan for at afhjælpe situationen, men det er ikke meget, de kan gøre. De er nemlig bundet på hænder og fødder af styringen fra København. Det er der, problemet ligger – ikke herude lokalt." ■

Af Jesper Bjerrehuus

Afdelingsnæstformand Winnie Holm, Arresthusene i Jylland, erfarer at arbejdspresset skaber frustration blandt både personalet og de indsatte.

Afdelingsformand Lars Præstholt, Kragsskovhede, oplever en meget stresset hverdag for de ansatte og slagsmål mellem de indsatte, på grund af det høje belæg.

Afdelingsformand Ina Rasmussen, Københavns Fængsler, konstaterer at overbelægget på Københavns Fængsler svarer til at to hele afdelinger er uden bemanding.

Nye fængselspladser efterlader store huller i bemanningen

Første maj i år tages 150 nye fængselspladser i brug, med personale som efterlader sig store huller i bemanningen andre steder. Særligt de københavnske fængsler vil blive hårdt ramt.

Man tager fra det ene sted, og fylder ud det andet sted. Sådan kan bemandsituationen beskrives i de kommende måneder, når der den første maj i år vil blive åbnet 150 nye fængselspladser i Renbæk, Kragshoved og Jyderup. De nye tilbygninger skal danne rammerne for de længe ventede fængselspladser, og skal blandt andet hugges af på den liste af 2000 personer, der i dag venter på at komme ind til afsoning.

"Problemet er bare, at mange af de ansatte, som skal besætte stillingerne i de nye fængsler, bliver taget andre steder fra. Der er ikke kommet tilstrækkeligt med nyt personale, og derfor efterlader de sig et stort tomrum, når de forlader deres gamle poster til fordel for de nye steder," siger Ina Rasmussen, formand for fængselsfunktionærerne i de københavnske fængsler.

Mange af de nye betjente, som hele tiden har været tiltænkt de nye fængselspladser der åbner den første maj, har nemlig udfyldt store huller i bemanningen andre steder. Særligt i de københavnske fængsler. Med deres afgang opstår der nye huller i bemanningen, som ifølge Ina Rasmussen allerede kan mærkes:

"Faktum er, at vi står og mangler 61 betjente. I Vridsløse mangler de 40, og meget tyder på, at denne mangel vil fortsætte året ud – det er altså et meget stort problem."

Ikke vores ansvar

Hos Direktoratet for Kriminalforsorgen anerkender man problematikken.

"Jeg har ikke det detaljerede overblik over bemandsituationen hos de enkelte institutioner. Det har de sidste fem-seks år været de enkelte institutioners eget ansvar at sørge for bemanning og ny rekruttering. Men meget tyder på, at man vil komme til at mangle 50-60 betjente i Københavns Fængsler, og Vridsløselille er vist også ved at beklage sig lidt," siger John Kristiansen, som blandt andet arbejder med rekruttering i Direktoratet for Kriminalforsorgen. Han mener ikke, at man kan sætte en direkte sammenhæng mellem bemanningen i Københavns Fængsler og de 150 nye fængselspladser:

"De enkelte institutioner har længe vidst, at de ansatte, som har været øremærket til de 150 nye fængselspladser, skulle videre i teksten på et tidspunkt, og at det derfor har været nødvendigt at få fyldt bemanningen op igennem ny rekruttering. Derfor er det altså noget vrøvleri at skyde skylden for den manglende bemanning på de 150 nye fængselspladser."

Det er forkert, mener Ina Rasmussen:

"Det kan da godt være, at vi længe har vidst, at vi på et tidspunkt skulle sende personale videre til de nye fængselspladser. Men hvad hjælper det, når det er utrolig svært at rekruttere nyt personale. Forholdene i hovedstadsområdet er altså fundamentalt anderledes end i provinsen. Høj beskæftigelse og meget høje boligpriser i hovedstadsområdet gør det svært at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til fængslerne. Det er en samfundsudvikling, som vi har meget svært ved at hamle op med. Derfor må direktoratet være overdommerne og hjælpe til, når vi akut står og mangler ansatte. Det er vel sådan set det, de er der for," siger Ina Rasmussen.

Mentor-ordning

At det er svært at rekruttere nyt personale, kan man i høj grad nikke genkendende til hos Kriminalforsorgens Uddannelsescenter (KUC). Her har man ifølge

uddannelseskonsulent Bente Benderska gjort sig mange overvejelser om, hvordan man kan gøre det mere attraktivt at søge ind som fængselsfunktionær:

"Vi har forsøgt en række nye kampagneformer i form af annoncer, radio-spots og markedsføring på Internettet for at gøre opmærksom på det gode og spændende job, et arbejde som fængselsfunktionær også kan være. Vi vil ikke dække over de forhold, som Dansk Fængselsforbund gør meget ud af at fortælle om i medierne, fordi der jo absolut er noget om det, de siger. Men det er vigtigt for os at få signaleret, at det for rigtig mange mennesker er et spændende job at være ansat i landets fængsler," siger Bente Benderska.

Ifølge Bente Benderska er man nødt til at forbedre lønnen for det nye personale. Det er helt nødvendigt, hvis man skal tiltrække ny arbejdskraft. Men hun understreger samtidigt, at lønnen langt fra er det vigtigste: "Penge er sjældent den afgørende faktor for, om man synes om sit job eller ej. Den er naturligvis meget vigtig, men for mig at se er det helt afgørende, at man i Kriminalforsorgen bliver langt bedre til at tage imod det nye personale. Den rette oplæring og uddannelse er afgørende for, om man får en god start på sit nye arbejde. Derfor er vi meget fokuserede på at skabe en form for mentor-ordning, hvor vi uddanner det erfarne personale til at tage imod de nye. Det er meget vigtigt, hvis vi skal rekruttere nyt personale, og efterfølgende kunne holde fast på dem," siger Bente Benderska. ■

Af Jesper Bjerrehuus

Skattesagerne om udbetaling af skattefri rejse- og befordringsgodtgørelse

Der er nu ved at være en afklaring af de verserende skattesager om rejse- og befordringsgodtgørelse.

Forbundet har siden februar 2004 i nyhedsbreve løbende orienteret omkring de skattesager, som en lang række af forbundets medlemmer er blevet mødt med fra deres lokale skattemyndigheder.

Sagerne som vedrører skattefri rejse- og befordringsgodtgørelse i forbindelse med udstationering i perioden 2000 til 2003, er opstået som følge af, at skattemyndighederne har underkendt bl.a. Kriminalforsorgens administration af tjenesterejsereglerne.

Konsekvensen heraf er, at mange medlemmer har fået forhøjet deres skatteansættelser med betragtelige beløb.

Forbundet har lige fra starten, hvor sagerne blev kendt, overgivet disse til realitetsbehandling hos forbundets advokatfirma Bech-Bruun Dragsted. Advokatfirmaet fører fortsat disse sager bl.a. ved Landsskatteretten.

Den 16. december 2004 blev det imidlertid, i en faglig voldgift indenfor et andet etatsområde slået fast, at arbejdsgiveren er nærmere end medarbejderne, til at bære risikoen for de økonomiske

konsekvenser, der er en følge af arbejdsgiverens administration af Tjenesterejsesaftalen, som skattemyndighederne har underkendt.

Kendelsen betyder, at de ansatte skal have fuld lønkomensation for de restskatter for indkomstårene 1999 – 2002 de er blevet pålignet, som følge af ligningsmyndighedernes ændrede praksis vedrørende beskatning af skattefri diæter.

Som følge af voldgiftskendelsen har Dansk Fængselsforbund og vores advokatfirma taget skridt til et møde med Kammeradvokaten og Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på en drøftelse af kendelsens konsekvenser.

Dette møde blev afholdt fredag den 1. april 2005. Direktoratet og Kammeradvokaten tilkendegav på mødet, at en lignende voldgiftssag for Kriminalforsorgens område måtte forventes at få samme udfald, som den voldgiftkendelse, der blev afsagt den 16. december 2004, hvorfor man er indstillet på at kendelsens præmisser også finder anvendelse for Kriminalforsorgens område.

Det betyder, at Kriminalforsorgen er indstillet på at kompensere de ansatte for de skatteforhøjelser de er blevet pålignet, som følge af ligningsmyndig-

hedernes underkendelse af Direktoratets administration af tjenesterejsereglerne.

Kompensationen ydes dog ikke for situationer i enkeltsager, hvor det måtte vise sig åbenlyst, at den pågældende ikke burde have oppebåret skattefrie godtgørelser efter tjenesterejsereglerne, eksempelvis i situationer, hvor man under udstationering har modtaget udkomenteret nattillæg og time- og dagpenge uden at have overnattet uden for eget hjem.

Selv om der fortsat verserer prøvesager i Landsskatteretten, er Direktoratet indstillet på så hurtigt som muligt at udbetale kompensationen til alle berørte ansatte, uden at afvente udfaldet af prøvesagerne.

Uden at kende den endelige tidshorison for udbetalingerne har Dansk Fængselsforbund en forventning om at udbetalingerne kan være afsluttet først på efteråret 2005.

Der henstår i øjeblikket enkelte afklaringspunkter mellem forbundets advokat og Kammeradvokaten omkring kompensationen, og så snart dette er afsluttet vil forbundet informere nærmere om proceduren for hvorledes udbetalinger i praksis skal foregå. ■

Af Benny Tengstedt

Intet nyt under solen

Hjulet var en revolutionerende opfindelse. Nu kunne man bygge en vogn og køre. Siden er der intet sket. Bevares – vognen er blevet til lastbiler, personbiler og tog, men det er dybest set stadig kun en kasse med hjul under. Således forholder det sig også med direktoratets tilbagemelding til Arbejdstilsynet om det psykiske arbejdsmiljø i fængsler og arresthuse.

Arbejdstilsynet gennemførte i 2003 en undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø i fængsler og arresthuse. Arbejdstilsynet kan, ikke uventet, påpege mange elementer med betydning for det psykiske arbejdsmiljø. Det drejer sig om problemer med for højt belæg, alenearbejde, stadig større krav til administrativ indsats herunder sagsbehandling på bekostning af kontakten til de indsatte. Mangelfuld indsats overfor vold og trusler, manglende beredskabsplaner overfor voldsomme hændelser og manglende støtte til personalet. Der er påpeget problemer i forhold til særligt krævende indsatte, misbrugere, psykisk syge, negativt stærke og indsatte med fremmed baggrund. Undersøgelsen omhandler også ledelsesforhold, uddannelse og sygefravær.

Direktoratets tilbagemelding på udkastet til rapporten giver ikke anledning til optimisme blandt personalet.

Alt i alt påpeges de samme problemer, som vi har kendt i årevis og som er blevet påpeget adskillige gange tidligere bl.a., som direktoratet selv nævner, i klimaudsøgelserne fra 2001.

Belægget er for højt

Arbejdstilsynet har påpeget, at det høje belæg har en uheldig indvirkning på det psykiske arbejdsmiljø. Direktoratet erklærer sig enig heri og fortæller, at et belæg på 92% er det optimale, hvorefter man så opregner en række fordele herved. Derefter går direktoratet så over til bortforklaringerne. Man nævner diplomatisk, at det er udefra kommende faktorer, som bevirker, at belægsprocenten stiger til 95-96%. Det skyldes tilgangen af afsonere og varetægtsarrestanter. Direktoratet har naturligvis ret i, at det er udefra kommende faktorer, idet det er de retspolitiske stramninger, der slår igennem, men når de skriver: *"antallet af varetægtsarrestanter har ligget væsentligt over det forventede,"* så må det enten skyldes hukommelsessvigt eller dårlig hørelse, for Dansk Fængselsforbund har klart og tydeligt gjort opmærksom på konsekvenserne af de politiske stramninger. Nå – men vi kan være ganske rolige! Direktoratet har nedsat en arbejdsgruppe!

Direktoratet beskriver ret indgående, hvilke tiltag man vil foretage, for at imødegå de værste problemer som følge af det høje belæg. Det nævnes ikke uden stolthed, at man åbner 162 nye pladser i nogle af de åbne fængsler, og at man skal i gang med fodlænkeprojektet. Det nævnes, at man har indført tilsigelsesstop, men senere nævnes det, at det på Finansloven for 2005 er bestemt, at belægsprocenten skal ligge på 95-96%. *"Samtidig har kriminalforsorgen fået tilført yderligere 30 mio. kroner for at afbøde de negative virkninger ved et så højt belæg,"* skriver direktoratet.

Det er jo så rørende smukt. Jeg kan jo godt huske valgkampen, hvor en nyde-

Det er tvivlsomt om Arbejdstilsynets rapport vil medvirke til at løse de psykiske arbejdsmiljøproblemer, eller om undersøgelsen ender på nederste hylde i et støvet hjørne af arkivet.

lig ung dame med store troskyldige øjne bedyrede, at der ville ske hurtig og konsekvent behandling af grove lovovertrædere, fordi hun havde bevilliget en masse millioner til Kriminalforsorgen og bedt dem om at åbne en masse flere pladser. Jeg tror, at jeg lider af samme skavanker, som jeg før beskyldte direktoratet for, nemlig dårlig hørelse og hukommelse, for jeg kan ikke mindes at have hørt noget om personale i denne forbindelse. Jeg er af den opfattelse, at det tager en rum tid at uddanne personale. Samtidig er jeg endnu ikke helt kommet mig over den sidste voldsomt traumatiserende hændelse, jeg var ude for, nemlig analysen af Ementorrapporten, så noget nyt er der vist ikke på vej foreløbig. Fremtiden synes snarere at være flere fanger til - i bedste fald - det samme personale.

Alene er man svag

Arbejdstilsynet har påpeget risikoen ved alenearbejde, hvilket ikke overrasker. Det er mange år siden, at man blev klar over de arbejdsmiljømæssige konsekvenser af dette ude på arbejdsmarkedet. Direktoratet påpeger naturligvis ganske korrekt, at det ikke kan undgås, at man kommer til at gå alene. Det er også korrekt, at det ikke altid behøver at være sikkerhedsmæssige konsekvenser. Til gengæld har Arbejdstilsynet nok lyt-

tet mere til personalet end direktoratet har, for direktoratet skriver bl.a. *"På grund af klientellets sammensætning og principperne for åbne fængsler accepteres alenearbejde i disse institutioner i langt højere grad..."* Tidligere var det jo ren ferie at komme fra et lukket fængsel til et åbent. Det gælder ikke mere. Klientellet har ændret sig dramatisk. Det er ikke længe siden, at ca. 2/3 af personalet i Søbysøgård kom kørende til Nyborg med en kandidat til sikringscelen. De sloges med ham i bilen. Interessant køretur, men hvad med de tilbageværende kolleger?

Det bør bemærkes, at direktoratet roser fængsler og arresthuse for at være gode til at flytte ressourcerne efter behov, men der er dog, som i ovenstående eksempel, grænser for, hvor meget der kan flyttes.

Sikkerhed frem for alt

Sådan kunne man godt tro, at direktoratet har tænkt. Der bruges hele to sider på bemærkninger til sikkerheden. Personalet er i fokus – indledningsvis! Direktoratet skriver nemlig: *"Kriminalforsorgen... bygger på en grundholdning om, at den dynamiske sikkerhed, dvs. personaleressourcerne, er meget vigtig i forhold til de sikkerhedsmæssige forhold... herunder, at en tæt kontakt mellem ansatte og indsatte gør det*

muligt for personalet at opfange signaler fra de indsatte om mulige konflikter... inden disse opstår." Det kan man absolut ikke være uenig i. Der refereres således til aftalen mellem Dansk Fængselsforbund og direktoratet om tildelingen af ekstra årsværk til et antal arresthuse. Derudover beskriver direktoratet, hvorledes den statiske sikkerhed, altså de tekniske instrumenter, er under stadig udbygning. "...det er direktoratets principielle holdning, at overfaldsalarmer og brandalarmeringsanlæg skal forefindes og være funktionsdygtige... af hensyn til den personlige sikkerhed... Men som alt andet er det naturligvis tale om et ressourcspørgsmål..." Direktoratet har således megen god vilje og meget begrænsede midler, men de 40 millioner kroner, der er tildelt i flerårsaftalen, vil blive brugt til forbedring og udbygning af den statiske sikkerhed.

Papirets tyranni

Arbejdstilsynet har påpeget, at administrativt sagsbehandlingsarbejde fylder meget, og at det går ud over kontakten til de indsatte.

Det bekræftes af direktoratet med henvisning til en rapport fra en følgegruppe, som evaluerede handleplaner. Det anføres dog samtidig, at handleplansarbejdet giver bedre sagsbehandling og tværfaglighed.

Direktoratet anfører, at der planlægges udbygning og efteruddannelse på området ligesom det løbende vil "...blive vurderet, om personalet har den fornødne tid og viden i forhold til at udarbejde handleplanerne, samt om justeringer i forhold til arbejdet med handleplaner er nødvendige." Man kan så håbe, at direktoratet husker bemærkningen til sikkerheden, hvor man slår fast, at det er vigtigt med tæt personalekontakt. For vores vedkommende er det ikke et spørgsmål om viden og tid, men om prioritering. Vi har masser af viden og vi har vores timenorm. Om tiden så

skal bruges til kontorarbejde eller til arbejde med de indsatte er dybest set en ledelsesbeslutning, men man kan ikke være uenig med direktoratet i, at både sikkerhedsmæssigt og behandlingsmæssigt er tæt kontakt til klientellet af afgørende betydning. Der er dog ikke noget i den foreliggende skrivelse, der tyder på nyheder. Direktoratet beskriver tværtimod, hvor meget der gøres for at uddanne personale og forenkle regler. Sådan har det jo været i mange år.

Når øretæverne sidder løst

Arbejdstilsynet kritiserer registreringen af voldsomme og traumatiske hændelser. Tilsynet finder, at registreringen ikke finder sted ud fra et arbejdsmiljøperspektiv. Ligeledes er planer og politikker på området mangelfulde.

Kritikken afvises af direktoratet. Fra 2003 og fremad er der løbende taget initiativ til at nedbringe antallet af episoder med vold og trusler. Der er indført et nyt registreringssystem og handlingsplaner.

I det hele taget finder direktoratet, at der er igangsat mange initiativer til forebyggelse af voldsomme hændelser.

I afsnittet optræder der dog en interessant ting, som ikke er nævnt, hverken af Arbejdstilsynet eller direktoratet. Direktoratet skriver nemlig: "*I situationer, hvor der kan være grund til at tro, at den indsatte/klienten vil kunne reagere med vold eller trusler, bør der på forhånd foretages en vurdering med hensyn til hvem, som bør gå ind i situationen, således at man har vished for, at vedkommende ansatte besidder den nødvendige erfaring og kendskab til den indsatte (min fremhævnings) til at kunne reagere på den bedst mulige måde...*"

Det betyder nemlig, at i dag, hvor vi har så mange nyansatte og unge med kort ansættelsestid bag sig, og hvor holdningen er, at de nye skal have været igennem bestemte forløb, før de må deltage i visse af de mere eksotiske begivenheder, er konsekvensen, at det er de gamle, der skal i skudlinien igen. I denne

sammenhæng bliver seniorpolitik til, at de gamle har fremtiden bag sig og derfor kan ofres.

Støtte til personalet

Arbejdstilsynet har sat spørgsmålstegn ved støtteordningerne og krisehjælpen.

Direktoratet gengiver ordningerne med NMC, kolleganetværk, defusing og debriefing.

Med hensyn til manglende systematisk supervision henviser direktoratet til afdelingerne for negativt stærke indsatte og den iværksatte supervision.

Det synes at fremgå af dette afsnit, at Arbejdstilsynet har været længe undervejs med undersøgelserne, for tilsynet synes ikke at være helt på højde med udviklingen.

Pillearbejdet

Personalets ansvar i forbindelse med medicinhåndtering er specielt i arresthusene en belastning for personalet. Arbejdstilsynet mener, at der mangler uddannelse i medicinhåndtering "*specielt i relation til at vurdere den indsattes tilstand og medicinens virkning,*" skriver direktoratet. Citatet lyder giftigt! Direktoratet erklærer sig enig i, at personalet har et stort ansvar og henviser til reglerne for medicinudlevering. Direktoratet beskriver, hvordan der er udarbejdet et kursusforløb på 3 1/2 time til personalet. Så er det vel på plads!

Nu giver et kursus på 3 1/2 time jo ikke kompetence til noget som helst, og personaleansvaret kan vel diskuteres, når man bliver sat på en opgave, hvortil man ikke har den fornødne kompetence. Men et kursus i præparaterne er jo ellers ikke til skade.

Ledelsesproblemer

Arbejdstilsynet har fundet, at der visse steder mangler ledelsesmæssig opbakning, og at der mangler forståelse mel-

lem personale og ledelse. Det medfører "...en oplevelse af, at man ikke trækker i samme retning..." Altså at holdånden mangler.

Nu har Kriminalforsorgen haft lederuddannelsen siden omkring 1990, og man undlader heller ikke en omfattende beskrivelse af lederuddannelsen. Problemet er blot, at direktoratet ikke behandler problemet som rejses af Arbejdstilsynet. Det er jo ikke uddannelsen, der er under kritik, men derimod udførelsen af det daglige ledervirke.

Fravær – en syg historie

Direktoratet nævner ikke meget om Arbejdstilsynets bemærkninger, men der skrives meget om initiativer til nedbringelse af sygefravær og til forbedringer af det psykiske arbejdsmiljø. Vi får hele historien om håndbogen om sygefravær og kontakten til de syge. Det beskrives ret indgående, hvordan der er fordelt puljemidler til projekter, som skal forbedre arbejdsmiljøet. Projekterne begyndte i slutningen af 2003 og slutter for de sidste i 2005. Direktoratet skriver, at man er i færd med at evaluere projekterne. Og så den replik, der næsten er stempet ind i alle skrivelser: "*I tillæg til direktoratets vurdering er der indgået aftale med konsulentfirmaet "Bymusen" der...gennemfører en kvantitativ evaluering...*" Nu igen! Flere penge til konsulenter.

Direktoratet skriver ellers, at man: "*anser en styrkelse af "nærværskulturen" i institutionerne som afgørende for en langtidsholdbar forbedring af det psykiske arbejdsmiljø og dermed også nedbringelse af sygefraværet. En "nærværskultur" er kendetegnet ved forhold, der gør det tiltrækkende at være på arbejde, fx et spændende, meningsfuldt og udviklende arbejdsindhold, fællesskab og samarbejde med kollegerne, nærværende ledelse, åbenhed, medindflydelse samt anerkendelse...*" (min fremhævning). Alt dette har været kendt og sat på tryk i hvert fald siden

klimaundersøgelsens og de personalepolitiske håndbøgers tid. Netop de fremhævede begreber er gratis at indføre. Spørgsmålet er, hvorfor det er så svært at få nogle ledere til at gøre det. Der findes nogle rundt omkring, der kan. Og det virker!

Hvad er det værd?

Arbejdstilsynet har analyseret som det plejer, og direktoratet har svaret som det plejer. Og dog! Den normale oplevelse af Arbejdstilsynets arbejdsindsats, set fra en gammel sikkerhedsrepræsentants stol er, at tilsynet er grundige, omhyggelige og hurtige til at melde ud. Det ser ud til, at i denne situation har tilsynet været uforholdsmæssigt længe om at få meldt tilbage. Det hænger muligvis sammen med, at Arbejdstilsynet omkring samme tidspunkt blev pålagt nogle besparelser og strukturændringer, som har påvirket arbejdet i negativ retning til skade for resultatet. Det betyder reelt, at dels giver det arbejdsgiveren alle muligheder for at bortforklare eventuelle kritisable forhold, dels er det næsten naturgivet, at en del af kritikken vil være forældet. Ansvar for denne situation bæres alene af de politikere, der står bag beslutningen om strukturændringerne. En meget uheldig situation, som ganske givet har påvirket de ansatte i Arbejdstilsynet. Den udnyttes naturligvis straks til at påpege nogle metodiske mangler, idet direktoratet nævner, at undersøgelsen bærer præg af at en række forskellige personer har haft forskelligt fokus og stil i opbygningen af rapporterne. Om de havde forestillet sig, at en mand skulle have lavet det hele er ikke til at vide. Argumentet er lidt tyndt, men dog til stede.

Et andet tyndt argument er, at direktoratet henviser til, at personer uden for det lukkede institutionsmiljø oplever stemningen som mere truende end tilfældet er med erfarne medarbejdere i miljøet. Det er nu stadig set fra den gamle sikkerhedsrepræsentants stol er-

faringen at arbejdspsykologerne fra Arbejdstilsynet, og for den sags skyld også fra Arbejdsmedicinsk Klinik har et meget professionelt forhold til, hvornår noget er truende.

En afgørende svaghed ved dette projekt er, at Arbejdstilsynets rapporter ikke er alment tilgængelige i original form. Man har kun direktoratets redigerede og kommenterede version. Man kan ikke bebrejde direktoratet som arbejdsgiver, at der kan være en vis interesse i at koncentrere fokus på forklarlige punkter. Håbet er, at Arbejdstilsynet er i stand til at reagere på de tilbagemeldinger, som skal komme fra tjenestestederne, og at de lokale sikkerhedsrepræsentanter kan holde fast i de vigtige emner.

I rapporten jonglerer direktoratet med en skrækkelig masse penge, løseligt talt op ca. 93 millioner kroner, til allehånde forbedringer, der som sædvanligt er enten planlagt eller iværksat. Hertil kommer så udgifterne til flere konsulenter, der vil fortælle os det, vi allerede ved fra sidste – og forrige – og forrige undersøgelse. Når så Finansministeriet klatter 5 millioner væk på en rapport, der skal retfærdiggøre, at de vil hente 70 millioner i Kriminalforsorgen, så bliver der nu ikke meget nyt tilbage. Det skulle da lige være, at et lyst hoved får en ide: Vi ned sætter en arbejdsgruppe! ■

Af Billy Larsen

Knivoverfald på Statsfængslet Midtjylland

Den lukkede afdeling i Statsfængslet Midtjylland, hvor det blodige overfald fandt sted den 12. april 2005

Tirsdag den 12. april 2005 omkring kl. 18.00 var Statsfængslet Midtjylland ramme om et meget voldsomt og blodigt knivoverfald i det lukkede fængselsafsnit. Overfaldet blev udløst af en formodet narkogæld mellem to indsatte.

Der havde de sidste par dage, forud for overfaldet, været en anelse uro på afdelingen, grundet en opsplitning mellem danske og udenlandske indsatte. Personalet blev tilkaldt til afdelingen af

en anden indsat og ved ankomsten var det et meget voldsomt syn der mødte personalet.

Under overfaldet blev en indsat stukket i alt tre gange i hovedet; én gang i hovedbunden, én gang i baghovedet, samt én gang bag venstre øre, med retning ned mod halsen. Ligeledes havde den indsatte forsøgt at værgе for sig og havde derfor også pådraget sig et mindre snit i den ene hånd, med skader på den 3. og 5. finger. Den sårede indsatte var formodentlig påvirket af heroin.

Det tilstedeværende personale fik hurtigt de øvrige indsatte på afdelingen låst på egen stue, mens man forsøgte at yde førstehjælp til den overfaldne.

På grund af den indsattes choktilstand, samt påvirkningen af euforiserende stoffer, var han ikke i stand til at føle

den egentlige smerte, som følge af overfaldet, men meget opsat på at skulle have fat i overfaldsmanden, hvilket resulterede i at en decideret magtanvendelse af personalet var nødvendig.

Personalet lå i en ganske anselig mængde blod på indsattes stue og forsøgte at holde ham fast for at kunne komme til at forsøge at stoppe de voldsomme blødninger.

Personalet blev på baggrund af dette indsmurt i blod få top til tå, samtidig med man kunne høre gerningsmanden gå på egen stue, to stuer længere nede af gangen, og småsynge!!!

Den sårede indsatte gik på et tidspunkt i krampe. Han lå og rystede og var næsten ikke ved bevidsthed.

Der var ikke et sted, som ikke var smurt ind i blod; på den indsattes stue,

ud på gangen, op ad væggene, døre, vinduer - stort set overalt.

Midt i alt tumulten, var Århus Transporten til stede med nye indsatte. Personalet herfra var meget behjælpelige med blandt andet at passe "Porten" ved ambulancens ankomst.

Ved ambulancens ankomst 6-7 minutter efter alarmopkaldet, var det nødvendigt med en funktionær i ambulancen, samt yderligere to funktionærer i en tjenestevogn efter ambulancen, til at hjælpe med at holde styr på den indsatte på sygehuset.

På sygehuset var den indsatte utrolig truende, både verbalt og fysisk, og det blev nødvendigt at iføre den indsatte håndjern på ryggen, indtil det lykkedes en narkoselæge at få den indsatte lagt i fuld narkose.

Da den indsatte var kørt af sted til sygehuset, var fængslet et virvar af kriminalpoliti, kriminalteknikere og ordenspoliti, men alligevel formåede personalet, samtidigt at få afviklet indsættelsen af den nyankomne indsatte (som skulle ind i samme bygning), at få arrangeret cellefællesskab mellem de øvrige indsatte, som naturligvis var udelukket fra fællesskab, samt at få afviklet aftensmad, som jo foregår ved selvforplejning.

Da den tilskadedkomne indsatte, den efterfølgende dag, skulle overflyttes til Arresthuset i Ålborg, blev han meget voldsom i bilen under transporten. Han forsøgte gentagne gange at sparke chaufføren, spyttede en funktionær i hovedet, ligesom han også sad og bankede hovedet imod ruden, med det resultat, at et af sårene i hovedet sprang op, hvorved både det tilstedeværende personale og bilen blev smurt ind i blod.

Den indsatte måtte derfor pacificeres med magt og tilbringe resten af turen under knapt så komfortable forhold. Det var nødvendigt at gøre holdt i Nr. Snede,

for at få ekstra personale til resten af turen.

I forbindelse med turen til Arresten i Ålborg var det bestemt, at der skulle en anden indsat med retur til Midtjylland, og jeg tror både personalet i Ålborg samt den nye indsatte gjorde store øjne, da transporten nåede Ålborg.

Efterfølgende kan vi fra ledelsens side konstatere, at til trods for at vi stadig er et nyt opstartet fængsel, med et meget ungt personale (63 prøveansatte ud af et normativ på 94), har vi et beredskab som virkelig fungerer.

I en sådan ekstrem presset situation, som vores personale her har været involveret i, og ved de samtaler den efterfølgende debriefing har givet, har vi blot kunne gisne om hvad der var sket hvis der ikke var blevet handlet som der blev. Det gav genlyd under debriefingen, at der blev tænkt, handlet og truffet nogle utroligt fornuftige beslutninger her og nu. Hertil kommer, at sammenholdet blandt de implicerede funktionærer

betød, at "hvad den ene kollega ikke gjorde, det gjorde en anden" så situationen blev løst til UG.

Naturligvis er personalet meget berørt over de scener de var vidne til, og ved debriefingen løb det nærmest koldt ned af ryggen efterhånden som folk fortalte deres historie. Vi vil naturligvis gøre alt for efterfølgende at følge op over for personalet og få en passende behandling sat i værk for den enkelte funktionær.

Der skal fra ledelsesside lyde en utrolig stor tak til alle involverede i denne makabre sag, og de efterfølgende undersøgelser har jo også vist, at alt blev klaret yderst professionelt.

I har alle fortjent et kæmpe klap på skulderne, for den utrolige indsats I ydede denne dag. ■

*Af Overvagtimester Ivan Bøjlesen,
på vegne af ledelsen
i Statsfængslet Midtjylland*

Porten, der blev "passet" af personalet fra Århus transporten, da ambulancen ankom.

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Jannie Hallø

Stilling:

Fængselsfunktionær

Afdeling:

Jyderup

Antal medlemmer:

55

Tillidskarriere:

Bestyrelsesmedlem:

2002 - november 2003.

Afdelingsformand: 2005 -

Nuværende udvalgsposter i DF:

Ingen.

Ansæt år:

1996

Tjenestesteder:

1996-1998 Københavns Fængsler

1998- Statsfængslet i Jyderup

Jannie Hallø

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Det var opfordringer og tilkendegivelser fra en stor del af kollegaerne, samt lysten til at få indflydelse på arbejdspladsen lokalt.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Jeg er jo lige blevet valgt og har ikke den helt store erfaring, så indtil nu har jeg forsøgt at finde rede på hvem fra ledelsen, der skal ske henvendelse til i hvilke sager.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Der er 3 store opgaver, vi enten er i gang med eller skal i gang med:

Den nye afdeling i Jyderup med plads til 50 indsatte står klar 1. maj.

De sene udmeldinger fra DFK har gjort, at der ikke har været overblik over hvilke indsatte der skal afsone der. En følge af dette er, at der ikke har været forhandlinger om personaleforhold osv.

Arbejdsbeskrivelse for fængselsfunktionærer på Statsfængslet i Jyderup.

De MANGE nye opgaver der til dels skyldes det politiske liv og dels en opdatering af Klientsystemet, har gjort at der næsten hver dag sker en prioritering af arbejdsopgaverne. Mange medlemmer giver udtryk for, at det er frustrerende at de ikke kan nå det hele.

Tjenestetidsaftale.

Den nuværende lokale tjenestetidsaftale (i Jyderup kaldet "Retningslinier for postbesættelse") bliver ikke overholdt. Vi skal have klarlagt om det er manglende vilje eller evne, der er årsagen. Vi skal endvidere have indarbejdet den nye afdeling i aftalen.

Hvordan tror du at Kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5 – 10 år?

Det er svært at spå om fremtiden og vel især svært at spå positivt, når man står midt i en turbulent periode.

Jeg tror at vi vil få flere lukkede pladser med afsoning for forskellige grupperinger af indsatte. Dette vil kræve uddannelse af personalet og hvis udviklingen fortsætter som det er nu, med stramninger og besparelser, så tror jeg at vi vil få vanskeligere ved at komme nærmere et sundt arbejdsmiljø. Det betyder også, at vi får endnu sværere ved at fastholde og rekruttere nyt personale. ■

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Uffe Sandgaard

Stilling:

Fængselsfunktionær

Afdeling:

Nyborg

Antal medlemmer:

233

Tillidskarriere:

Suppleant: 2002-2004.

Næstformand: 2004-2005.

Formand: 2005-

Nuværende udvalgsposter i DF:

Ingen

Ansæt år:

1994

Tjenestesteder:

Statsfængslet i Nyborg

Uffe Sandgaard

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Interessen for fagligt arbejde har altid fulgt mig fra jeg i sin tid blev udlært murersvend og til nu.

De daværende problemer med ledelsen og det dårlige samarbejde på Nyborg, gjorde sit til at jeg lod mig vælge til lokalforeningen.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Uden tvivl arbejdet med at få volds- og trusselsindberetningerne til at køre på skinner, men også det nyligt lancerede lokale sparekatalog. Her har der allerede har været ført intensive forhandlinger med ledelsen. Desuden har jeg deltaget i en del møder med den nedsatte krisestab på Nyborg; noget der blandt andet resulterede i hvidbogen ovenpå oprøret.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Sygefraværet blandt kollegaerne. Der bliver, ifølge vores ledelse, brugt ca. 35 årsværk på sygdoms afløsning, hvilket er et uacceptabelt højt tal. Vi har fra bestyrelsens side påpeget det nødvendige i at man analyserer årsagerne til personalets sygefravær, i stedet for at trække tilfældige besparelser ned over hovedet på os. Altså en årsagsbehandling i stedet for en symptombehandling.

Hvordan tror du at Kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5 – 10 år?

Det er svært at spå om, men jeg tror og håber på, at Kriminalforsorgen vil få styr på det psykiske arbejdsmiljø.

Noget der i høj grad vil kunne være med til at forbedre fastholdelsen af kollegaerne i jobbet.

Jeg tror også at vi vil komme til at opleve nye afdelinger, hvor man samler indsatte med anden etnisk baggrund, da de allerede er en magtfaktor i fængslerne på lige fod med rockerne. ■

DEBAT

Vi skal modtage indlæg til næste nummer senest 14. maj 2005

Uniformsdebatten

Af fængselsfunktionær
Dion Christensen,
Statsfængslet i Horsens.

Gennem lang tid har uniformsdebatten raset i Kriminalforsorgen. Faktisk har vi diskuteret ny uniform så længe at selv Frelsens Hær har overhalet os og fået ny uniform i mellemtiden. Skal vi have etatsmærker, distinktioner, sildesalat, sandaler eller shorts? Skal vi ligne buschauffører, parkeringsvagter, Tivoligården, smølfer eller fløjlsklædte gymnasielærere? Meninger og argumenter har været mangfoldige og mere eller mindre

fantasifulde, men desværre har de fleste overset en vigtig detalje i hele diskussionen. Som vi alle ved, er det nemlig således, at Kriminalforsorgen i dag benytter sig af leverandører, der leverer vinterpåkledning når vinteren for længst er ovre, handsker om sommeren og bukser når livvidden allerede er blevet for lille! Et godt eksempel på effektiviteten ses i denne tid, hvor nyansatte kolleger må gå rundt på afdelingerne iført uniforms-kjorter og jeans, fordi man ikke i 2005 magter at udlevere en fuld grunduniform ved ansættelsen. Nu kan det selvfølgelig undre at en leverandør kan tillade sig at lægge bestillinger fra en forholdsvist stor kunde som Kriminal-

forsorgen, i den bunke som bliver fundet frem når der ikke er andet at lave, men hertil er der kun at sige, at det jo naturligt vil tage noget tid, når der skal fremstilles kvalitetsprodukter som eksempelvis lynlåsen på vores regnjakke, hvor hele tre ud af fire tænder fungerer upåklageligt. Derfor kære kolleger, vent lige lidt med at bruge de gamle bukser som pudseklude. Realistisk set når vi ikke at få en ny uniform, før de fleste af os er pensioneret, og hvis ikke farten i produktionen øges betragteligt, kan vi ende i den absurde situation, at træningsdragten igen bliver moderne, inden den bliver afskaffet... ■

Nye kræfter i Hovedbestyrelsen

I henhold til Dansk Fængselsforbunds vedtægt foretages der valg af afdelingsformænd på lokalafdelingernes generalforsamlinger i marts måned på ulige år. Da afdelingsformændene indgår i forbundets Hovedbestyrelse, er der således samtidig tale om valg af hovedbestyrelsesmedlemmer. De foretagne valg har i år betydet, at Hovedbestyrelsen har fået seks nye medlemmer, der erstatter de afdøde afdelingsformænd.

Hovedbestyrelsen var samlet for første gang efter generalforsamlingerne til et møde den 12.-13. april 2005 på Hotel Nyborg Strand, hvor blandt andet overenskomstresultatet for perioden 2005-2008 blev drøftet.

Hovedbestyrelsen behandlede endvidere de sager til afgørelse, som Dansk Fængselsforbunds kongres skal tage stilling til i maj måned i år.

Selvom seks nye medlemmer af Hovedbestyrelsen ikke umiddelbart lyder voldsomt, er det alligevel en fjerdedel af afdelingerne, der har fået nye formænd. Det stiller helt naturligt store krav til alle i forsamlingen. Der venter en hel del opgaver for de nye hovedbestyrelsesmedlemmer, der skal bringe sig ajour med arbejdet og der ligger også et væsentligt ansvar hos den resterende del af

Hovedbestyrelsen, for at få samarbejdet til at fungere optimalt fra starten.

Fængselsfunktionæren bragte sidste år en profil af samtlige afdelingsformænd og vi følger, i dette og de næste to numre af bladet, op på disse profiler ved at bringe tilsvarende indlæg om de nyvalgte afdelingsformænd. ■

Af John Rasmussen

De nyvalgte afdelingsformænd/hovedbestyrelsesmedlemmer er:

Fængselsfunktionær Jannie Hallø, Jyderup
Fængselsfunktionær Martin Schrøder, Sandholm
Fængselsfunktionær Kenneth Skipper, Søbysøgård
Fængselsfunktionær Uffe Sandgaard, Nyborg
Personale- og sikkerhedskonsulent Jan Pedersen, Foreningen af PSK
Afdelingsleder Hans Basse, Foreningen af Øvrige Lederstillinger

NAVNE

25 års jubilæum

Den 1. januar 2005 kunne arrestforvarer i Holbæk Arrest, Inge Andersen, fejre 25 års jubilæum i Staten.

Inge har i sin tid i Kriminalforsorgen været vidt omkring. Den 1. maj 1980 blev Inge ansat på prøve i Anstalten ved Herstedvester og fire år efter kom hun i Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvor hun den 1. oktober 1986 blev udnævnt til Overvagtimester. Fra 1991 til 1996 var hun faglig sekretær i Dansk Fængselsforbund.

I perioden fra oktober 1996 til 31. juli 2002 var Inge dels i Arresthuset i Køge og senere Arresthuset i Helsingør. Herefter kom hun til Arresthuset i Holbæk, først som overvagtimester og senere, den 1. juli 2003, blev hun udnævnt til arrestforvarer.

Alle disse funktioner har gjort, at Inge i dag ikke blot har et godt, men et særdeles godt, kendskab til hvad der rør sig i og omkring Kriminalforsorgen. Man skal stå tidligt op hvis man vil diskutere regulativer og cirkulærer med Inge.

Inge er meget ærekær. Hun er en arbejdshest af guds nåde og stiller ofte store krav til sig selv og forventer tilsvarende det samme fra sine omgivelser.

Inge er til tider en kontroversiel person, men det bunder tit i, at Inge har sine meningers mod og tør stå ved dem.

Inge's store engagement går ud over hvad der forventes af en arrestforvarer. Det er ikke et usædvanligt syn i Holbæk Arrest, at se hende stå og lave flæsketeg og ris a la mande om formiddagen, den 24. december til både ind- og ansatte.

Hun er også altid klar til at give et nap med i den daglige tjeneste. Skulle der indkomme en sen sygemelding og kan man ikke skaffe afløsning, så er Inge som oftest klar.

Inge's synlighed i dagligdagen er af stor betydning for alle, og skal der gives et afslag eller en negativ besked til en indsat, skal hun nok selv fremføre den.

Inge's store kærlighed er hendes katte og i den forbindelse kommer selv Inge til kort. Kattenes stædighed kan selv ikke Inge matche... ■

Kære Inge.

Du ønskes tillykke med dit 25 års jubilæum og held og lykke fremover.

Hilsen personalet i Holbæk Arrest.

En lidt ældre

Bornholmer takker af.

Den 7. april 2005 var Ole Johnsens sidste arbejdsdag i Kriminalforsorgen. Han startede, som han selv siger, for mange mange år siden i Horserød. Derefter kom han til Holbæk, hvor den bornholmske accent siden har sunget bag arrestens mure.

Ole er vores praktiske mand. Hænderne sidder rigtigt, en på hver arm, og så kan de både hamre, sømme og male. Desuden har han været vores tillidsmand i mange år, faktisk så mange at ingen kan huske, hvem der var det før.

Ole har solgt sit hus i Holbæk, idet han har købt en gård på Bornholm. Den trænger til en kærlig hånd, men den er vi vis på, at Ole har.

Kære Ole, vi andre der skal arbejde i nogle år endnu, ønsker dig god vind, og skulle vejen falde forbi, vil vi kigge ind. ■

Hilsen

Personalet i Holbæk Arrest

Mindeord

Det var med stor sorg, at vi modtog meddelelsen om, at narkotikahundefører Hans Jeppesen efter kort tids sygdom pludselig var død.

Hans har været med siden Narkotikahundetjenesten blev startet og hans store viden, hjælpsomhed og lune væsen gjorde ham afholdt af alle. Hans var brobyggeren i vores gruppe og hans

menneskekendskab og omsorg gjorde ham til et naturligt midtpunkt. Hans død har ramt os alle og er et stort tab for os personligt og for narkotikahundesagen i almindelighed.

Narkotikahundeførernes tætte relationer til hinanden gør, at vi har et godt kendskab til hinandens familier. Hans pludselige død har efterladt hans familie

i chok og stor sorg og vi føler med dem i denne svære tid.

Vi har mistet en stor personlighed, et dejligt menneske samt en god ven og kollega. ■

Æret være Hans Jeppesens minde.

Narkotikahundeførerne

NAVNE

Pensionist Jørgen Larsen, Arresthuset i Haderslev

Vores gode kollega Jørgen har udtrådt sine sidste par jobber den 1. juni 2005. Han er oprindelig uddannet snedker, arbejdede lidt som dette, og startede derefter sin egen pibeproduktion. Desværre fik han allergi af træet, og så valgte han en karriere i vores system, og ingen af os har hørt noget om allergi overfor de indsatte.

Han startede – som han selv siger – i en sen alder som 39 årig, i arresthuset i Kolding, og kom her til arresten i 1985, og slutter nu sin karriere herfra.

Her har Jørgen et stort engagement i arbejdsdriften og i fangerne, og gør et kæmpe arbejde med begge dele. Han er meget respekteret af alle, for sin ligefremme måde og især for at kalde tingene ved det de hedder.

Hans devise er, man skal holde mens man stadig kan passe sit arbejde, og det har han bestemt vist os han kan, og han bliver til den bitre ende.

Han har aldrig været træt af at skulle møde på arbejde i arresten, og hans indstilling er, at vi skal være her i 24 timer så vi kan lige så godt få løst problemerne med det samme.

Udover det har han et stort socialt engagement, og det er altid af betydning for ham, at vi alle har det godt når vi er på arbejde. Han er god til at lytte, komme med råd og dele ud af sine erfaringer, og især god til en rigtig tør bemærkning der lige falder rigtigt.

Jørgen har altid været fysisk aktiv.

Især badminton fylder en stor del af hans liv, og det er der mange kollegaer der har måtte sande. En del er blevet trukket med til træning, og har indset at selvom han har nået pensionsalderen, så vinder han bare.

Han har stadig en bibeskæftigelse med sine piber, og har været en del rundt om i verdenen, og dette ved vi, ikke vil stoppe samtidig med hans karriere i kriminalforsorgen.

Jørgen, du vil blive savnet for dit engagement, din person og din arbejdsevne.

Har vi stadig lov at ringe efter support når savnen strejker?

Vi ved at du ikke vil savne arbejdet, men alle dine kollegaer, og din tid skal du sagtens få brugt med Anne-Grethe, børn og børnebørn, sommerhus, båd og badmintonen. ■

Vi ønsker dig og din familie al held og lykke
med karrierestoppet og fremtiden.

Dine gamle kollegaer i arresthuset.

Mindeord

Det var med sorg, at vi i Sikkerhedsenheden modtog meddelelsen om, at narkotikahundefører Hans Jeppesen, efter kort tids sygdom, var afgået ved døden.

Hans var en institution blandt narkotikahundeførerne og hans store erfaring, hjælpsomhed og lune smil vil blive savnet af os alle. Hans var foregangsmand på mange områder indenfor narkotikahundearbejdet og han var aldrig bange for at gå forrest. Han var endvidere et af omdrejningspunkterne i narkotikahundeførergruppen og hans død efterlader et stort tomrum. ■

Vore tanker går til Hans familie i
denne svære tid.
Æret være Hans Jeppesens minde.

Direktoratets Sikkerhedsenhed

SPORT

Indendørs fodboldstævne 26. februar 2005

Da vinteren nåede Danmark var det også tid for det årlige FI – indendørs fodboldstævne i Nyborghallerne.

Som de senere år var der igen i år en stor tilslutning fra mange forskellige tjenestesteder. Det er dejligt at se at det ikke bare er den gamle garde der stiller op, men masser af nye hold og spillere er klar på banen og går til den med fuld energi og omdrejninger.

Da fredag aften oprandt – tænkte jeg – hold da op, ingen hold har meldt fra i sidste øjeblik, men ak – tanken havde dårlig lagt sig før telefonen ringede og lørdag morgen kom så et par afbud mere. Desværre kan det nok ikke helt undgås.

Men afbud eller ej, det tager bestemt ikke gejsten fra dem der møder op. Alle kommer med godt humør og god skudstyrke i fødderne og når først kampene er i gang bliver der ikke givet ved dørene. Bølgerne går ofte højt og når det koger allermost, ja – så er dommerne jo dem der får de største møgfald. Trods det har det dog været de samme dommere der er kommet i de sidste år, så de tåler mosten.

Da alle kampe var spillet til ende var der uddeling af pokaler og medaljer i hallen. Desværre er der nogle foreninger der ikke får sendt pokalerne retur i rette tid, så vinderne må gå hjem uden pokal og det er bittert synes guldvinderne, når nu de skal hjem og "gi' den gas" foran kollegerne.

Spisningen måtte igen i år foregå i hallens cafeteria, hvor ca. 185 sultne fodboldspillere hyggede sig med 3. halvleg. Der blev spist en masse god mad og et enkelt glas vin eller øl blev da også

nydt og snakken gik lystigt indtil de fleste brød op ved 22.00 tiden for at køre

tilbage til udgangspunkterne i det ganske land. ■

Følgende hold vandt puljer og medaljer:

Herresenior:

Puljevinder 1:	Midtjylland	Guld	: AO Sjælland
Puljevinder 2:	AO Sjælland	Sølv	: Horsens 1
Puljevinder 3:	Nyborg 1	Bronze	: Midtjylland 1
Puljevinder 4:	Horsens 1		

Damer:

Puljevinder 1:	IKF	Guld	: Nyborg
Puljevinder 2:	Nyborg	Sølv	: IKF
		Bronze	: Horsens

Old Boys:

Puljevinder 1:	Team Ifas	Guld	: AO Sjælland 1
Puljevinder 2:	AO Sjælland	Sølv	: Team Ifas
		Bronze	: Renbæk

Veteraner:

Guld	: Midtjylland
Sølv	: FIOV
Bronze	: Team Ifas

Igen blev Indendørsstævnet en succes og der skal fra FI lyde en stor tak til alle hjælperne fra SIF Nyborg som igen i år gjorde et stort stykke arbejde, til hallens personale som sørgede for god servering hele dagen igennem og ikke mindst til alle deltagerne, for uden jer ville der jo intet stævne være.

Ellen Lundbak FI.

Ny hjemmeside

Velkommen til Dansk Fængselsforbund

Dansk Fængselsforbund er en politisk organisation, som organiserer det uniformerede personale i Kriminalforsorgen. Det er blandt andet fængselsfunktionærer, værk mestre, afdelingsledere, overvågning mstrer og arrestforvarere. Samtidig organiserer vi personalet på anstalterne i Grønland og i arresten på Fønsøerne.

Dansk Fængselsforbund har til hovedformål, at arbejde for at sikre medlemmerne bedst mulige løn og arbejdsforhold ved at søge størst mulig indflydelse i udvalg, faglige organer og ved at få Kriminalforsorgen på den politiske dagsorden.

Dansk Fængselsforbund har 24 lokalafdelinger.

Der er ca. 3.400 personer ansat i den uniformerede gruppe som er organiseret i Dansk Fængselsforbund. Dansk Fængselsforbund er den største personaleorganisation i Kriminalforsorgen.

Dansk Fængselsforbund arbejder for at sikre medlemmerne så gode løn- og arbejdsvilkår som muligt, ligesom vi støtter medlemmerne i en lang række forskelligartede problemer.

Forbundet deltagere også i den løbende kriminalpolitiske debat for at søge indflydelse og påvirke politiske beslutninger.

Hjemmesiden

Du kan finde mange informationer på vores hjemmeside bl.a. i form af pdf-filer. Du kan downloade Adobe Acrobat Reader ved at klikke på ikonet neden for.

Sidst opdateret 10. april 2005

Vestre Kirkegårds Allé 3, 2450 København SV
Tlf.: 33 25 90 01
Telefontid: mandag, tirsdag og torsdag kl. 09.00 - 15.00, Fredag kl. 09.00 - 14.00
E-mail: df@danskfaengselsforbund.dk

Seneste nyheder

Føj i udsendelse
18:55 19-04-2005

Pro forhandlingsmand med
Personalekonferencen
17:40 19-04-2005

Direktorskontrakt 2005
18-04-2005

Forligsaftens drift af
konsulentvirksomheden
15-04-2005

Dansk Fængselsforbund
arbejder Nej til
overenskomsten
15-04-2005

Resultat af
Overenskomstforhandlinger
2005
15-04-2005

Email:

Dansk Fængselsforbund har nu taget en ny hjemmeside i brug. Samtidig har vi valgt at lave lidt om på nyhedsstrukturen, således at de seneste nyheder altid vil være til stede i højre side. Her vil man kunne se de seneste 5 nyheder og øvrige nyheder vil du kunne finde i menupunktet nyhedsarkivet.

Nyhedsbrevet udgår

Det hidtidige Nyhedsbrev udgår, idet nyhederne fremover vil blive sendt ud automatisk via hjemmesiden.

Dansk Fængselsforbund har imidlertid ikke umiddelbart mulighed for konvertere de gamle mailadresser, som er blevet brugt ved udsendelse af Nyhedsbreve, hvorfor alle medlemmer der gerne vil modtage nyhederne via hjemmesiden **skal tilmelde sig igen** via tilmeldingsfeltet på den nye hjemmeside www.danskfaengselsforbund.dk

Vi håber at alle medlemmer bliver tilfredse med den nye hjemmeside.